

[Søren Andersen.]

børneforsorgens pensionskasse bringes i harmoni med de nyeste regler for løn og pension, såvel som de øvrige bestemmelser i lovforslaget kan vi se på i udvalget.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Asgar Jensen: Lovforslaget er en fortsættelse af den linje, der tilsigter at opdele socialreformen af 1933 i mange enkelte love. Vi har tidligere været inde på, at det var tvivlsomt, om det ville være hensigtsmæssigt at få sociallovgivningen opdelt i alt for mange enkelte love.

Forslaget er endvidere et udtryk for den aktivitet, der har hersket i de senere år inden for den sociale lovgivning. Det er ikke på alle områder, at folk i det praktiske arbejde har følt, at disse nye love udfyldte noget savn; tværtimod tror jeg, at mange har den opfattelse, at det er ved at gå så stærkt, at de knap nok når at modtage cirkulærerne, før man igen begynder at lave om på lovene. Det er derfor et spørgsmål, om folketinget ikke skulle give sig bedre tid både med det nærværende forslag og det store forslag om ændringer i forsorgsloven.

Det er jo ikke store ændringer, der i realiteten foreslås i børne- og ungdomsforsorgen, men når vi nu er ved at foretage ændringer, ville det være rimeligt, dersom vi også fik loven gået igennem, så at den ikke lige straks skal optages til revision. Det er ikke mere end et par år siden, denne lov blev vedtaget, men der er dog et område, der ikke blev moderniseret, nemlig det, der handler om tilsyn med børn. De nu foreslåede ændringer tager heller ikke sigte på at gøre disse bestemmelser mere tidssvarende, så der er god grund til at give folketinget en rimelig tid til at foretage en gennemgang af disse problemer.

Det foreslås at ændre reglerne om tilskud til anerkendte rådgivningsklinikker for børn. Ændringerne går ud på, at de stedlige kommuner ikke skal yde et særligt bidrag til dette formål. Det er, så vidt jeg kan se, nogenlunde samme princip, som blev gennemført for dækning af udgifterne til ambulatorier for alkoholskadede. Vi erkendte dengang, at det var den mest praktiske form, idet der ikke skulle foretages op-

krævning hos de enkelte kommuner f. eks. for hver patients vedkommende; men jeg er blevet lidt ængstelig ved denne form, hvor udgifterne fordeles mellem staten og kommunerne efter regler om mellemkommunal refusion. Jeg har været i berøring med en sag, hvor en kommune selv drev en klinik for alkoholskadede. Denne virksomhed kostede 5 000 kr. om året, og denne institution virkede egentlig ganske tilfredsstillende. Men så kom de nye regler om fordeling af udgifterne mellem staten og mellemkommunal refusion, og en ny institution blev oprettet. Nu skulle udgifterne ikke længere holdes nede på 5 000 kr., de blev på 74 000 kr. Jeg skal ikke ved denne lejlighed forsøge at afgøre, om det er statens domineren over det kommunale selvstyre, der er årsag til denne betydelige stigning, men vil dog pege på, at vi i vort lovgivningsarbejde bør have for øje, at vi ikke ved tilskud fra staten og ved den mindre lokalt betonedede mellemkommunale refusion indskrænker det kommunale selvstyre og forflygtiger ansvaret.

Der er altså nogle problemer, der er grund til at have en rimelig tid til at drøfte i et udvalg, og der ville ikke ske nogen større ulykke ved at vente lidt med ændringerne til loven om offentlig forsorg og de foreslåede ændringer til børne- og ungdomsforsorgen til efteråret, så forslagene kunne få den grundige behandling, som allerede arbejdet i udvalget om forsorgsloven tydeligt har vist er nødvendig.

Det konservative folkeparti stiller sig i øvrigt velvilligt til en positiv forhandling angående de fremsatte forslag.

Aage Fogh: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Helge Larsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne anbefale en grundig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Storgaard: Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede socialminister for det foreliggende lovforslag om børne- og ungdomsforsorg.

Lovforslaget har allerførst den fordel, at det er affattet på en måde, så vi almindelige mennesker, der ikke er cand. jur.er, kan forstå det. Men jeg mangler en slags forord